

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO WP**
IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

ASG WP wewn. 3980/86

Do użytku służbowego

Egz. Nr 155

Informator
dla kandydatów na studia dyplomowe
w Akademii Sztabu Generalnego WP

~~5/937~~
11168

WARSZAWA

1986

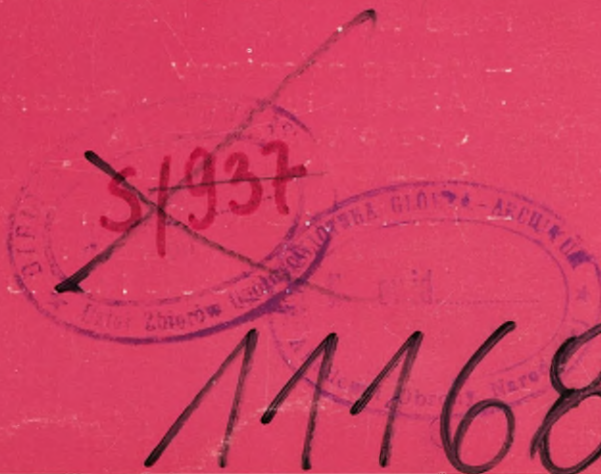
**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO WP**
IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

ASG WP wewn. 3980/86

Do użytku służbowego

Egz. Nr ⁷⁵⁵.....

Informator
dla kandydatów na studia dyplomowe
w Akademii Sztabu Generalnego WP

WARSZAWA

1986

Informacji dotyczących egzaminu wstępnego na studia oraz programu kształcenia udziela Oddział Szkolenia Akademii Sztabu Generalnego WP.

- Adres pocztowy
Akademia Sztabu Generalnego WP
00-910 WARSZAWA
ODDZIAŁ SZKOLENIA
- Telefony: CA MON nr 36492
wewnętrzne: CA ASG WP
nr 13-510 i 13-713

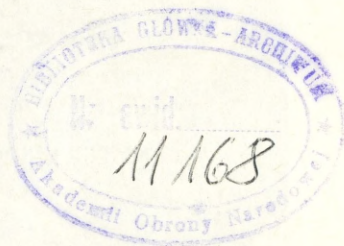
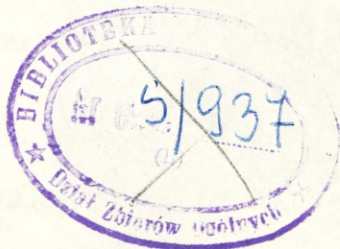
**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO WP
IM. GENERALA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO**

ASG WP wewn. 3980 '86

Do użytku służbowego

Egz. Nr 755

Informator
dla kandydatów na studia dyplomowe
w Akademii Sztabu Generalnego WP

WARSZAWA 1986

Pierwsza siedziba Akademii Sztabu Generalnego przy ulicy Opaczewskiej

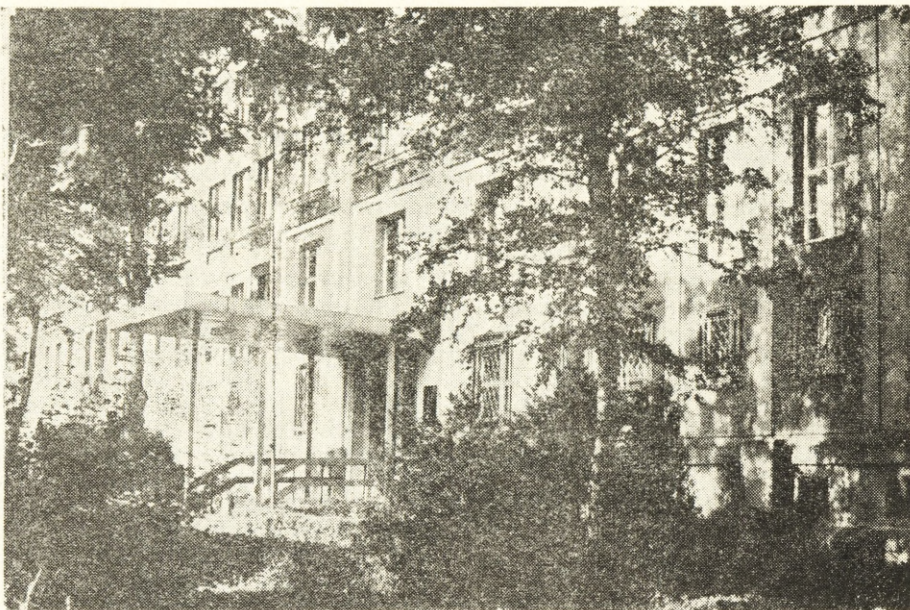
W dwudziestą rocznicę powstania uczelni, w uznaniu dla jej zasług w dziedzinie umacniania siły obronnej PRL, Rada Państwa odznaczyła ją Orderem Sztandaru Pracy I klasy.

Niewzruszoną podstawę działalności dydaktyczno-wychowawczej i naukowej akademii stanowi nauka marksizmu-leninizmu, a podstawową zasadę w jej pracy — jedność wychowania, nauczania i badań naukowych oraz zgodność teorii z praktyką.

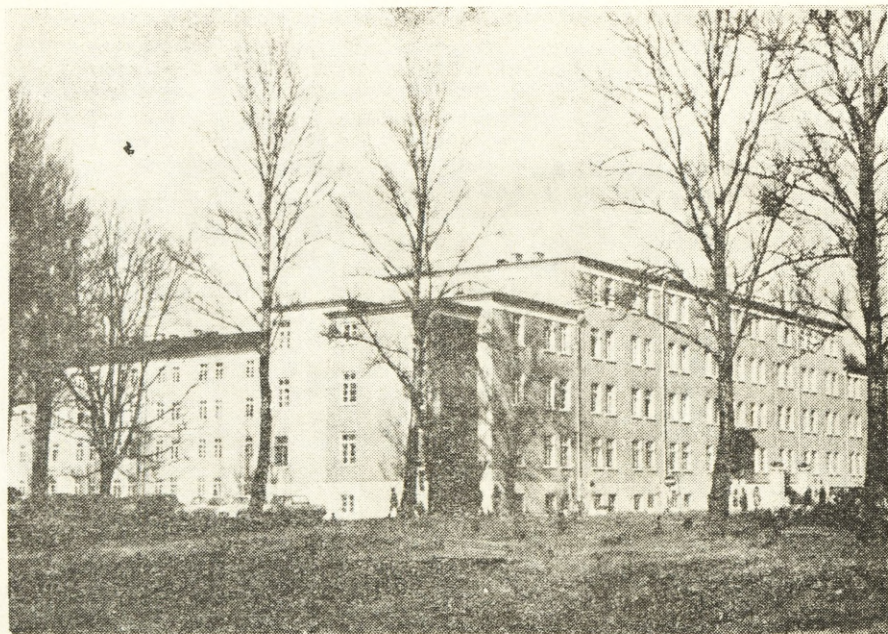
Obecna działalność Akademii Sztabu Generalnego WP prowadzona jest — zgodnie ze statutem nadanym jej przez ministra obrony narodowej — w trzech wzajemnie ze sobą powiązanych płaszczyznach: ideowo-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej. W myśl postanowień tego statutu podstawowym celem działalności ASG WP jest uczestniczenie w umacnianiu siły obronnej PRL, głównie przez przygotowywanie oddanych socjalizmowi, ideowo zaangażowanych, wysoko wykwalifikowanych kadr dowódczo-sztabowych, kształcenie kadr dydaktyczno-naukowych oraz rozwijanie nauki wojennej, zwłaszcza zaś taktyki i sztuki operacyjnej.

W ASG WP prowadzone są stacjonarne studia dyplomowe*), studia podyplomowe (stacjonarne i zaoczne), krótkoterminowe kursy operacyjno-taktyczne i studia doktoranckie.

*) Studia dyplomowe w ASG WP są studiami wyższymi drugiego stopnia.

Główny blok szkoleniowy

Blok szkoleniowy Wydziału Wojsk Lotniczych
i Obrony Powietrznej Kraju

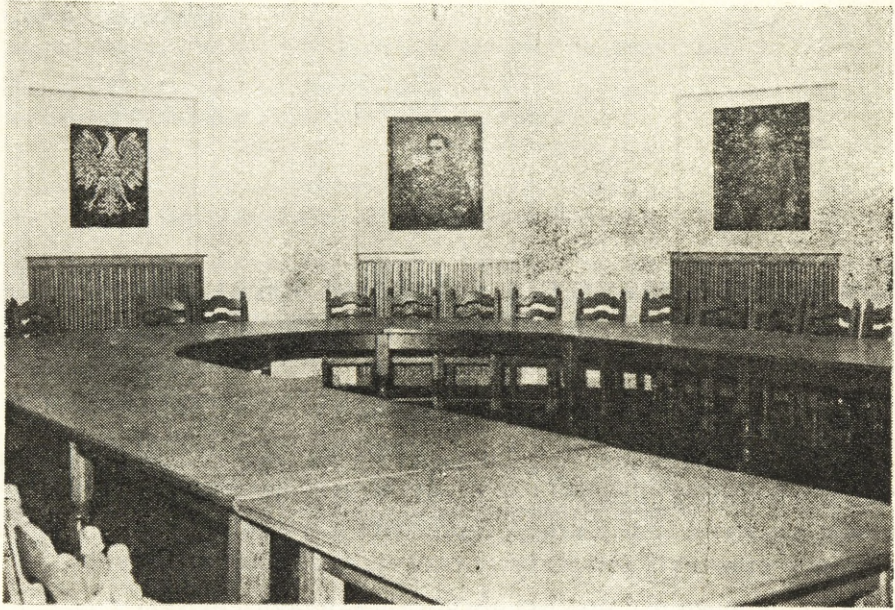
Na studiach dyplomowych oficerowie wojsk lądowych, lotniczych i obrony powietrznej kraju przygotowani są do wykonywania zadań dowódczych i sztabowych na współczesnym i przyszłym polu walki.

Absolwenci tych studiów uzyskują tytuł oficera dyplomowanego i mogą zajmować wszystkie stanowiska dowódcze i sztabowe do szczebla związku taktycznego włącznie oraz stanowiska wymagające takich samych kwalifikacji w sztabach operacyjnych, instytucjach centralnych MON i wyższym szkolnictwie wojskowym. Ukończenie studiów dyplomowych zapewnia im możliwość dalszego podwyższania kwalifikacji na studiach podyplomowych w kraju i za granicą oraz na studiach doktoranckich.

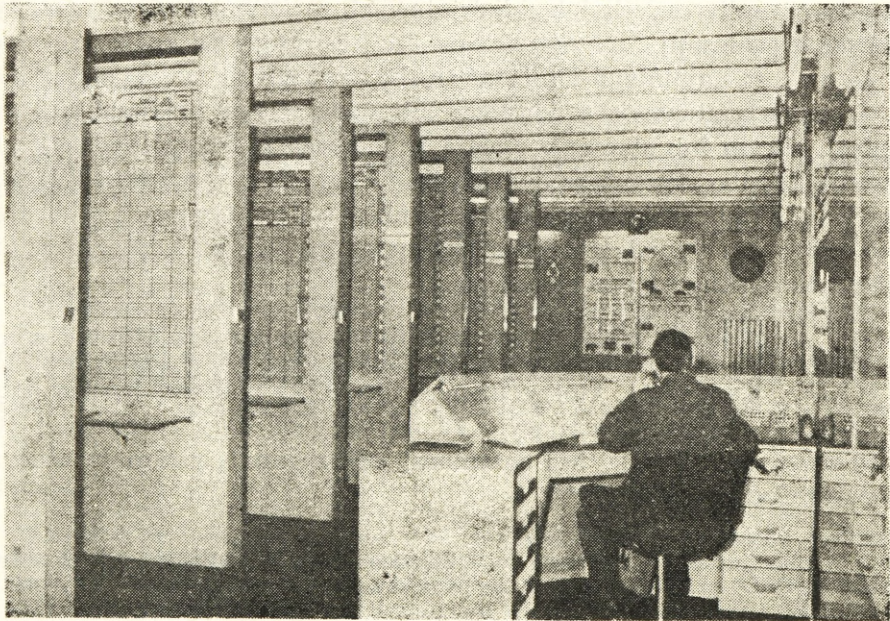
Prowadzona podczas studiów dyplomowych działalność dydaktyczno-wychowawcza zmierza do ukształtowania założonego w dokumentach normatywnych modelu osobowo-zawodowego absolwenta ASG WP. Model ten stanowi wzór dowódcy i oficera sztabu, jako dojrzałego organizatora i realizatora walki (operacji), pełnego inicjatywy i samodzielności, realizmu i polotu, zaangażowanego ideowo i politycznie, o wszechstronnej wiedzy i szerokich horyzontach myślowych, dobrze przygotowanego do pełnienia powierzonych mu funkcji w warunkach współczesnego i przyszłego pola walki, a także w okresie pokoju.

Fragment Sali Tradycji akademii

Sala Rady Naukowej

Centrum Kierowania Szkoleniem

II. WARUNKI PRZYJĘCIA I ZASADY KWALIFIKOWANIA KANDYDATÓW NA STUDIA DYPLOMOWE W ASG WP *)

1. Warunki przyjęcia kandydatów na studia

O przyjęcie na studia mogą ubiegać się lub być na nie wytypowani przez przełożonych oficerowie — przede wszystkim z FPR — którzy wyróżniają się wynikami w pracy, reprezentują wysokie wartości moralno-polityczne oraz mają perspektywy rozwoju w służbie wojskowej.

Na studia mogą być przyjęci oficerowie zawodowi, którzy:

- nie przekroczyli w roku rozpoczynania studiów wieku 35 lat;
- legitymują się dyplomem ukończenia wyższych studiów zawodowych;
- uzyskali pozytywną opinię służbową, a w razie przynależności do organizacji politycznych lub młodzieżowych — również pozytywne opinie tych organizacji;
- mają co najmniej 5-letni staż służby zawodowej;
- zajmują stanowiska dowódcy lub szefa sztabu batalionu (równorzędne), oficera lub starszego oficera w sztabach poszczególnych szczebli dowodzenia albo stanowiska dydaktyczne i dowódcze w szkolnictwie wojskowym (ze stanowiska dowódcy kompanii mogą być typowani tylko wzorowi oficerowie z funduszu przyspieszonego rozwoju, mający co najmniej 3-letni staż służby na tym stanowisku);
- zdali egzamin wstępny.

Warunkiem przyjęcia na studia jest także ukończenie przez kandydata WKDO. Kandydaci, którzy ukończyli WKDO z oceną bardzo dobrą (w terminie nie przekraczającym 12 miesięcy od daty rozpoczęcia studiów) mogą być przyjęci bez egzaminu, jeśli spełniają pozostałe warunki wymagane od kandydatów.**)

*) Według ustaleń zawartych w „Zasadach działania kadrowego w Siłach Zbrojnych PRL” cz. I Przebieg służby wojskowej żołnierzy zawodowych, rozdz. 2, str. 98—103.

**) Wymóg ukończenia WKDO może być pominięty stosownie do ustaleń szefa Departamentu Kadry.

Kandydaci na studia są poddawani w ASG WP egzaminowi wstępnemu, który obejmuje:

- wiedzę społeczno-polityczną — egzamin pisemny i ustny;
- taktykę — egzamin pisemny i ustny;
- historię wojskową — sprawdzian ustny;
- topografię wojskową — sprawdzian praktyczny;
- język rosyjski — sprawdzian pisemny i ustny;
- wyszkolenie fizyczne — sprawdzian praktyczny.

Dowódcy okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych oraz dowódcy dywizji mogą w drodze szczególnego wyróżnienia proponować w każdym roku skierowanie na studia dyplomowe bez egzaminu wstępnego po jednym kandydacie spośród najlepszych oficerów, jeśli spełniają pozostałe warunki wymagane od kandydatów.

Bez egzaminów i sprawdzianów, lub z pominięciem egzaminu z taktyki, mogą być przyjęci na studia także wyróżnieni uczestnicy finału olimpiady taktycznej WP stosownie do zajętych miejsc.*)

2. Zasady kwalifikowania kandydatów na studia

Oficerowie, którzy ubiegają się lub są typowani na studia wncszą -- z dwuletnim wyprzedzeniem, drogą służbową — prośby o przyjęcie na wybrany kierunek studiów do właściwych dowódców okręgów wojskowych (rodzajów sił zbrojnych) lub szefów instytucji centralnych, w których pełnią służbę.

Dwuletni okres poprzedzający podjęcie studiów przeznaczony jest na samodzielne przygotowanie się oficerów do egzaminów. W okresie tym dowódcy jednostek wojskowych udzielają im pomocy, wyznaczają opiekunów i konsultantów oraz organizują sprawdziany, seminaria i konsultacje z udziałem nauczycieli akademickich ASG WP.

Kandydatów, którzy mają przystąpić do egzaminów wstępnych na studia kwalifikują komisje kwalifikacyjne okręgów wojskowych, rodzajów sił zbrojnych i instytucji centralnych MON, na podstawie złożonych próśb, opinii służbowych oraz wyników przeprowadzonego sprawdzianu **).

*) Zgodnie z ustaleniami zawartymi w „Regulaminie olimpiady taktycznej Wojska Polskiego” (sygn. Szt. Gen. 1044/82) str. 9, rozdz. VI, pkt 3a.

**) Dla kandydatów wytypowanych na studia mogą być organizowane w ASG WP kursy przygotowawcze zakończone egzaminem wstępnym.

Zakwalifikowania oficerów na studia dokonuje — na podstawie wyników egzaminu wstępnego — komisja egzaminacyjno-kwalifikacyjna powołana przez komendanta ASG WP, z udziałem przedstawiciela Departamentu Kadr i zainteresowanych instytucji centralnych MON. Zakwalifikowanych na studia szef Departamentu Kadr zwalnia z zajmowanych stanowisk i zalicza rozkazem personalnym do stanu zmiennego słuchaczy. Przed skierowaniem na studia udziela się im nie wykorzystanego w danym roku kalendarzowym urlopu wypoczynkowego.

Opracowano na podstawie:

III. ORGANIZACJA I PRZEBIEG STUDIÓW DYPLOMOWYCH W ASG WP

Studia w ASG WP trwają trzy lata akademickie. Prowadzone są na dwóch wydziałach:

- Wydziale Wojsk Lądowych;
- Wydziale Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Kraju.

Wydział Wojsk Lądowych kształci oficerów wojsk lądowych na kierunkach:

- ogólnowojskowym;
- rozpoznania wojskowego;
- wojsk raketowych i artylerii;
- wojsk obrony przeciwlotniczej;
- wojsk inżynieryjnych;
- wojsk łączności;
- wojsk chemicznych;
- ogólnokwatermistrzowskim;
- komunikacji wojskowej.

Na trzecim roku studiów na Wydziale Wojsk Lądowych prowadzona jest w wydzielonych grupach, dla słuchaczy przewidzianych do pracy w wyższym szkolnictwie wojskowym specjalizacja dydaktyczno-naukowa.

Wydział Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Kraju kształci oficerów lotnictwa i obrony powietrznej kraju na kierunkach:

- wojsk lotniczych;
- wojsk obrony powietrznej kraju;
- zabezpieczenia wojsk lotniczych i wojsk obrony powietrznej kraju.

Wręczenie indeksów przez ministra obrony narodowej
generała armii Floriana SIWICKIEGO

Rok akademicki trwa od 1 października do 30 września *) następnego roku kalendarzowego. Przewidziana jest w nim odpowiednia ilość czasu na:

- studia zasadnicze;
- praktykę liniową i doskonalenie specjalistyczne (z wyjątkiem trzeciego roku studiów);
- opracowanie pracy dyplomowej i zdanie egzaminu dyplomowego (na trzecim roku studiów);
- urlop wypoczynkowy (30 dni);
- ferie zimowe (14 dni);
- wyjazdy do rodziny (dwa dni robocze w każdym miesiącu).

W celu spełnienia wymogu jednolitości kształcenia słuchaczy, dla wszystkich kierunków studiów dyplomowych przyjęty jest jednolity podział ogólnego czasu studiów.

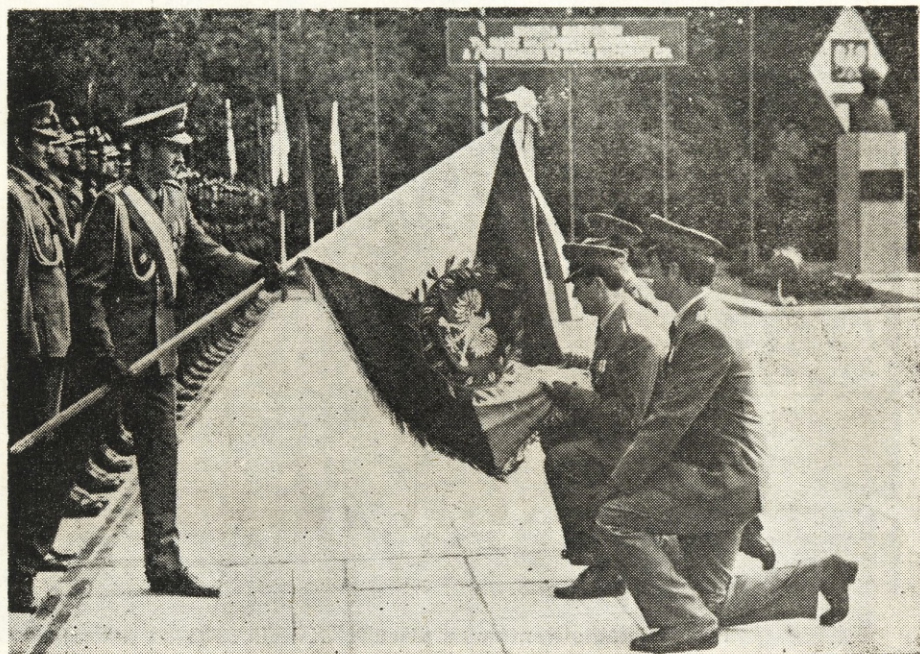
*) Z wyjątkiem trzeciego roku studiów, który kończy się w połowie lipca.

Promocja absolwentów na placu XXX-lecia PRL

Wręczenie dyplomów ukończenia studiów przez szefa Sztabu Generalnego WP
generała broni Józefa UŻYCKIEGO

Uroczyste przekazanie sztandaru

Odsłonięcie tablicy wyróżnionych absolwentów

Czas studiów dyplomowych dzieli się na lata, a każdy rok akademicki na semestry, odpowiadające w zasadzie cykлом tematycznym poszczególnych — głównie kierunkowych — przedmiotów nauczania. Semestry rozpoczynają się z reguły zajęciami teoretycznymi, poprzedzającymi zajęcia praktyczne (zwłaszcza ćwiczenia grupowe i dowódczo-sztabowe), a kończą kolokwiami i ćwiczeniami sprawdzającymi z przedmiotu kierunkowego. Każdy rok studiów kończy się egzaminami rocznymi, a całość studiów — egzaminem dyplomowym.

• Zajęcia w sali grupowej

Słuchacze pierwszego i drugiego roku studiów wykonują prace roczne w formie referatów lub ćwiczeń epizodycznych, a słuchacze trzeciego roku — prace dyplomowe (również w formie referatów lub ćwiczeń).

Po zdaniu egzaminów rocznych słuchacze pierwszego i drugiego roku studiów odbywają praktykę liniową i doskonalenie specjalistyczne w jednostkach wojskowych.

Słuchacze drugiego i trzeciego roku studiów mogą (indywidualnie lub grupowo) uczestniczyć w ćwiczeniach organizowanych przez dowództwa związków taktycznych, okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych oraz instytucje centralne MON.

Wykład w jednej z auli

Zajęcia grupowe w terenie

Ćwiczenie szkieletowe na stanowisku dowodzenia

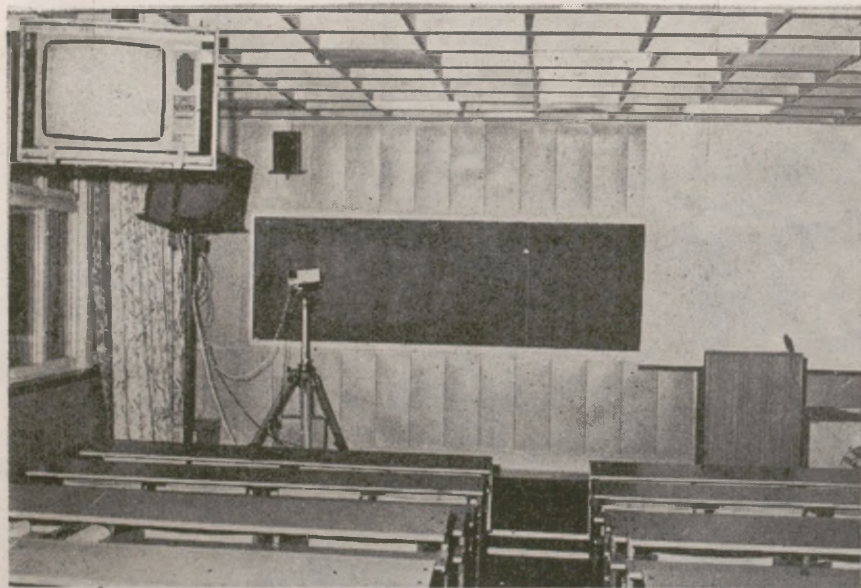
Pokaz sprzętu bojowego w jednej z jednostek wojskowych

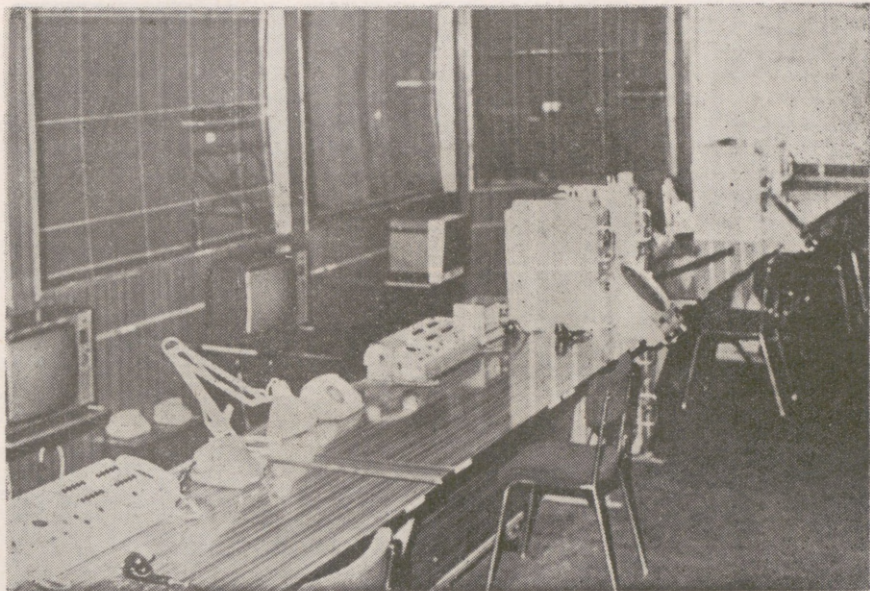
Rekonesans śmigłowcowy

W procesie dydaktycznym akademia wykorzystuje — oprócz własnej bazy szkoleniowej — w szerokim zakresie siły i środki jednostek i instytucji wojskowych.

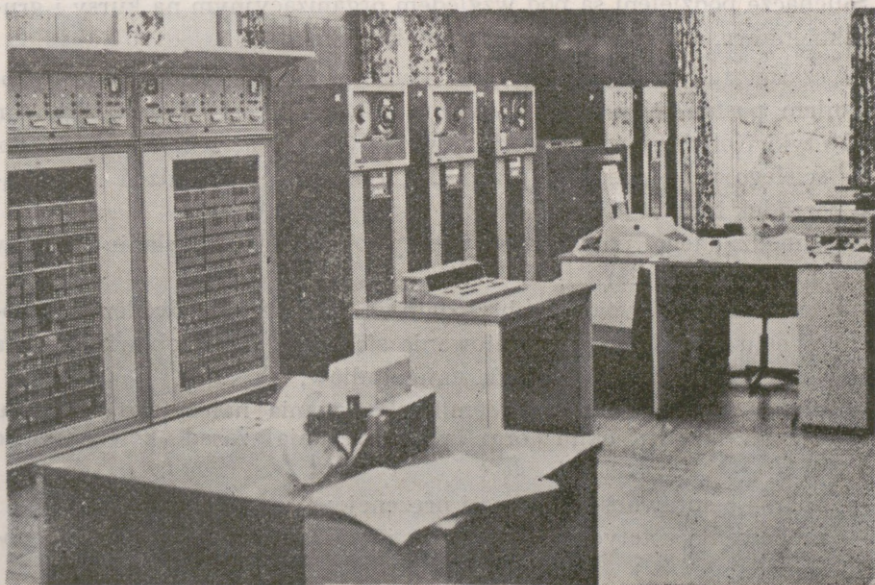
Istotną rolę w procesie kształcenia słuchaczy spełniają wszelkiego rodzaju pokazy najnowszej techniki wojskowej poszczególnych rodzajów sił zbrojnych i rodzajów wojsk.

Widok jednej z auli

Szkołny ośrodek dowodzenia

Ośrodek obliczeniowy

Basen pływacki

Słuchacze podzieleni są pod względem organizacyjnym na kursy i grupy szkoleniowe, stosownie do lat i kierunków studiów.

W czasie studiów słuchacze, poza konsekwentnym, wzorowym wykonywaniem postanowień regulaminów wojskowych oraz przestrzeganiem zasad etyki i obyczajów żołnierzy zawodowych LWP, zobowiązani są do:

- ścisłego przestrzegania przepisów, rozkazów i zarządzeń regulujących porządek i tok studiów;

- samodzielnego pogłębiania wiedzy określonej w planie studiów i programach nauczania;

- doskonalenia swoich cech dodatnich (zwłaszcza dowódczo-sztabowych) w celu właściwego przygotowania się do pełnienia obowiązków na stanowiskach służbowych po ukończeniu studiów;

- dbania o dobre imię akademii, okazywania należytego szacunku nauczycielom akademickim oraz przestrzegania zasad koleżeńskiegowspółżycia;

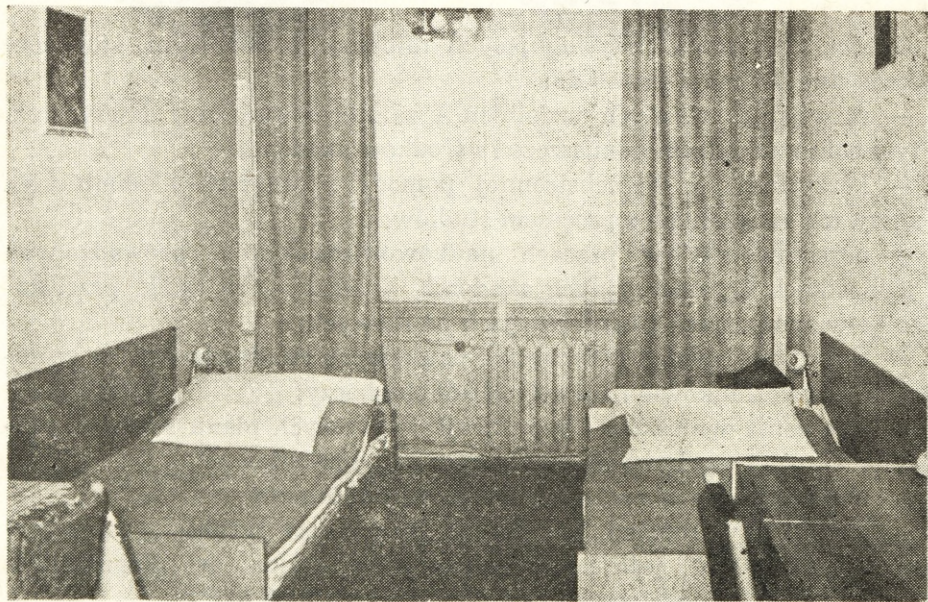
- dbania o sprawność fizyczną i prezencję;

- zachowania estetycznego wyglądu i porządku w użytkowanych pomieszczeniach;

- rygorystycznego przestrzegania tajemnicy służbowej i państwowej.

Internat słuchaczy

Wnętrze pokoju internatowego

Dom słuchacza

Oprócz uprawnień przysługujących oficerom zawodowym, słuchacze podczas studiów mają prawo do:

- rozwijania własnych uzdolnień i zainteresowań oraz korzystania w tym celu z urządzeń, pomieszczeń i środków akademii;
- korzystania z wszechstronnej pomocy nauczycieli akademickich w sprawach związanych z procesem studiów;
- uczestniczenia w pracach naukowo-badawczych, prowadzonych w jednostkach organizacyjnych akademii, a także — za zgodą przełożonego — w sympozjach i konferencjach naukowych;
- rozwijania swoich twórczych i naukowych zainteresowań, w szczególności jako członkowie naukowych kół słuchaczy;
- zgłaszania wniosków i propozycji dotyczących planu studiów, procesu nauczania i wychowania oraz spraw socjalno-bytowych;
- uczestniczenia w ruchu wynalazczo-nowatorskim;
- nagród i wyróżnień, w tym do otrzymania tytułu: „Przodujący słuchacz ASG WP”, jeśli spełniają warunki ustalone w „Regulaminie przodownictwa i współzawodnictwa dla żołnierzy ASG WP”;
- awansowania zgodnie z obowiązującymi przepisami kadrowymi;

— otrzymywania dodatku finansowego przewidzianego dla słuchaczy akademii oraz korzystania w szczególnych przypadkach z doraźnej pomocy materialnej;

— wyjazdów poza garnizon w dni wolne od zajęć — za zgodą przełożonych;

— korzystania w czasie trwania studiów z bezpłatnego zakwaterowania w internacie akademickim albo do zamieszkania wraz z rodziną — za zgodą komendanta akademii — w „Domu słuchacza” lub w obrębie garnizonu stołecznego;

— otrzymywania w uzasadnionych przypadkach urlopu okolicznościowego.

IV. ZAKRES EGZAMINÓW I SPRAWDZIANÓW

A. EGZAMIN Z WIEDZY SPOŁECZNO-POLITYCZNEJ — dla wszystkich kierunków studiów na Wydziale WŁąd. oraz Wydziale WLiOPK

Klasowy charakter polityki i jej rola w całokształcie stosunków społecznych. Związek polityki z innymi sferami życia społecznego, zwłaszcza z ekonomiką. Marksistowsko-leninowska doktryna państwa i władzy. Klasowe treści państwa socjalistycznego. Istota i forma dyktatury proletariatu. Demokracja socjalistyczna a demokracja burżuazyjna.

Polityczne doktryny imperializmu. Rewizjonizm — jego funkcje społeczne i klasowe. NATO — jego geneza i rola we współczesnym świecie.

Problem niemiecki po drugiej wojnie światowej. Rola NRD we współczesnym świecie.

Zasady polityki zagranicznej państw socjalistycznych. Teoria i praktyka pokojowego współistnienia. Główne założenia i kierunki polityki zagranicznej PRL.

Układ Warszawski — jego geneza, rozwój i rola we współczesnym świecie.

Ogólna charakterystyka krajów rozwijających się. Współczesny etap walki narodowowyzwoleńczej.

Główne problemy ruchu komunistycznego i robotniczego po II wojnie światowej. Stanowisko ruchu komunistycznego wobec problemów walki o pokój, rewolucji socjalistycznej, jedności ruchu robotniczego oraz walki z rewizjonizmem i dogmatyzmem.

Międzynarodowa integracja i dezintegracja gospodarcza i polityczna. Różnice między integracją gospodarczą państw kapitalistycznych i socjalistycznych. Dekolonizacja. Neokolonializm.

Polityka społeczna i gospodarcza PRL zawarta w programach wytyczanych na zjazdach PZPR. Najważniejsze aktualne wydarzenia gospodarcze, polityczne i społeczne w PRL.

Struktura organizacyjna, funkcje i zadania aparatu politycznego oraz instancji i organizacji partyjnych w wojsku. Praca partyjno-polityczna w działaniach bojowych pododdziału. Główne zadania i kierunki rozwoju kultury w jednostkach wojskowych.

B. EGZAMIN Z TAKTYKI — na kierunki studiów na Wydziale Wojsk Lądowych

1. Taktyka ogólna — dla wszystkich kierunków studiów

Charakterystyka współczesnej walki oraz środki i sposoby jej prowadzenia. Skład i przeznaczenie wojsk lądowych.

Cel i charakterystyka natarcia. Organizacja i prowadzenie natarcia przez batalion piechoty (czołgów). Zasady wykonywania marszu.

Zasady przechodzenia wojsk do obrony. Wymagania stawiane obronie. Organizacja i prowadzenie obrony przez batalion piechoty (czołgów).

Organizacja dowodzenia i współdziałania w natarciu i obronie batalionu piechoty (czołgów). Rodzaje zabezpieczenia bojowego i ich charakterystyka.

Normy taktyczne pododdziałów piechoty i czołgów w marszu, natarciu i obronie. Forma i treść dokumentów bojowych. Znaki i skróty taktyczne.

Organizacja pododdziałów ogólnowojskowych (drużyna — batalion). System alarmowy i zasady jego funkcjonowania. Osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej batalionu piechoty.

Ponadto dla kierunku ogólnowojskowego

Możliwości bojowe, wzmocnienie i wsparcie, ugrupowanie oraz treść zadań batalionu piechoty (czołgów) w natarciu. Prowadzenie natarcia, odparcie kontrataku, przejście do pościgu. Właściwości organizacji i prowadzenia natarcia na wybrzeżu morskim, w górach, zimie i lesie oraz forsowania przeszkody wodnej.

Zadania i sposób działania batalionu piechoty jako oddziału wydzielonego, oddziału obejścia, oddziału rajdowego lub taktycznego desantu powietrznego.

Charakterystyka boju spotkaniowego, jego przygotowanie i prowadzenie.

Możliwości bojowe, wzmocnienie i wsparcie, ugrupowanie oraz treść zadań batalionu piechoty (czołgów) w obronie. Sposób wykorzystania artylerii, czołgów, bojowych wozów piechoty (transporterów opancerzonych) i środków przeciwpancernych w obronie batalionu. Organizacja systemu ognia w obronie. Właściwości organizacji i prowadzenia obrony przeszkody wodnej, obrony w górach, lesie, w nocy i zimie.

Walka batalionu piechoty (czołgów) w okrążeniu i wyjście z okrążenia.

Cel, zasięg i prędkość marszu. Miejsce i rola batalionu w ugrupowaniu marszowym pułku. Skład i zadania elementów ubezpieczenia marszowego. Rodzaje oraz organizacja postojów i odpoczynków. Właściwości wykonywania marszu w górach i zimie. Zasady przewozu pododdziałów transportem kolejowym.

Sposób rozmieszczenia, wielkość powierzchni oraz warunki, jakim powinny odpowiadać rejonu rozmieszczenia w terenie pododdziałów piechoty, czołgów i artylerii. Skład, zadania i sposób działania ubezpieczenia postoju.

2. Rozpoznanie wojskowe i armie obce — dla wszystkich kierunków studiów

Rozpoznanie wojskowe i ogólny jego podział. Wymagania stawiane rozpoznaniu. Zadania rozpoznawcze w podstawowych rodzajach działań bojowych batalionu piechoty (czołgów). Elementy rozpoznawcze wydzielane w batalionie piechoty (czołgów) oraz sposoby zdobywania przez nie wiadomości o nieprzyjacielu.

Organizacja, uzbrojenie i wyposażenie brygady zmechanizowanej i pancernej oraz zasady użycia pododdziałów zmechanizowanych i pancernych armii RFN, USA i WB (do batalionu włącznie) w podstawowych rodzajach działań bojowych.

Ponadto dla kierunku rozpoznania wojskowego

Rodzaje i charakterystyka rozpoznania taktycznego. Organizacja, uzbrojenie i wyposażenie pododdziałów rozpoznawczych, możliwości bojowe oraz normy taktyczne elementów rozpoznawczych organizowanych przez pułk zmechanizowany (czołgów).

Zasady organizowania i działania posterunku obserwacyjnego, ruchomego posterunku obserwacyjnego, wypadu, zasadzki ogniowej i chwytającej, patrolu rozpoznawczego, samodzielnego patrolu rozpoznawczego oraz bojowego patrolu rozpoznawczego.

Organizacja rozpoznania dróg, mostów, wiaduktów, szerokiej przeszkody wodnej, osiedla oraz obiektów w ugrupowaniu nieprzyjaciela.

Zasady prowadzenia działań bojowych przez pododdziały zmechanizowane i pancerne (do brygady włącznie) armii RFN, USA i WB.

3. Taktyka wojsk raketowych i artylerii — dla wszystkich kierunków studiów

Przeznaczenie i ogólne zadania pododdziałów artylerii w walce. Zadania wykonywane podczas artyleryjskiego przygotowania i wsparcia ataku. Charakterystyka zadań w obronie. Ogólne zasady ugrupowania pododdziału artylerii w natarciu i obronie.

Ponadto dla kierunku wojsk raketowych i artylerii

Zadania artyleryjskiego rozpoznania dywizjonu artylerii w walce. Dowiązanie topogeodezyjne, przygotowanie meteorologiczne i techniczne. Rozwinięcie dywizjonu artylerii. Dowodzenie pododdziałem artylerii w walce. Zadania ogniowe wykonywane podczas artyleryjskiego przygotowania i wsparcia ataku.

Przygotowanie strzelania i kierowanie ogniem, określenie nastaw do strzelania na podstawie przygotowania dokładnego i pobieżnego, strzelanie wg znaku i wielkości uchyień, przy użyciu śmigłowca i samolotu, właściwości strzelania odbitkowego i górną grupą kątów, określenie nastaw do strzelania na podstawie wyników wstrzeliwania (tworzenia) celów pomocniczych, ogień skuteczny do celów ruchomych — kolumn, grup piechoty i czołgów, ruchomy i stały ogień zaporowy, ogień do celów na-

wodnych, kolejne ześrodkowanie ognia i wał ogniowy, strzelanie na wprost, zasady strzelania i kierowania ogniem w nocy i w górach.

Możliwości bojowe baterii i dywizjonu artylerii w natarciu i obronie.

Dane taktyczno-techniczne sprzętu artyleryjskiego występującego na szczeblu pułku zmechanizowanego (czołgów).

4. Taktyka wojsk obrony przeciwlotniczej — dla wszystkich kierunków studiów

Cel i zadania obrony przeciwlotniczej w działaniach bojowych. Ogólne zasady obrony przeciwlotniczej w natarciu i obronie. Pojęcie powszechnej obrony przeciwlotniczej, wykorzystanie broni strzeleckiej do walki z celami powietrznymi, bierna obrona przeciwlotnicza.

Ponadto dla kierunku wojsk obrony przeciwlotniczej

Organizacja i działanie baterii (plutonu) artylerii przeciwlotniczej, elementy ugrupowania bojowego i ich rozmieszczenie na stanowisku ogniowym, możliwe warianty ugrupowania bojowego baterii, dowodzenie baterią (plutonom) w czasie działań bojowych.

Organizacja rozpoznania w baterii (plutonie) i sposoby poszukiwania celów powietrznych przez pododdziały OPL pułku zmechanizowanego (czołgów), wykorzystanie radiopelengatorów przez pododdziały rakiet plot, organizacja i prowadzenie rozpoznania wzrokowego w marszu i na SO, organizacja wskazywania celów powietrznych w pododdziałach OPL pułku.

Możliwości bojowe plutonu i baterii artylerii przeciwlotniczej w zakresie osłony wojsk i obiektów.

Dane taktyczno-techniczne środków OPL występujących na szczeblu pułku zmechanizowanego (czołgów).

Charakterystyka i zasady działania środków napadu powietrznego armii USA, RFN i WB.

5. Taktyka wojsk łączności — dla wszystkich kierunków studiów

Zasady wykorzystania pododdziałów łączności batalionu piechoty (czołgów). Zasady organizacji łączności dowodzenia i współdziałania. Organizacja łączności w natarciu i obronie batalionu. Zasady prowadzenia korespondencji radiowej.

Ponadto dla kierunku wojsk łączności

Przeznaczenie i zasady wykorzystania wojsk łączności.

Węzły łączności batalionu i pułku, ich przeznaczenie, struktura organizacyjna oraz zasady rozwijania i przemieszczania. Sposoby organizacji łączności różnymi środkami.

Rodzaje i charakterystyka zakłóceń radioelektronicznych. Ochrona łączności radiowej przed rozpoznaniem i zakłóceniami stosowanymi przez nieprzyjaciela. Ochrona sił i środków łączności przed bronią masowego rażenia. Dokumenty łączności.

Możliwości bojowe plutonu łączności batalionu i kompanii łączności pułku.

Dane taktyczno-techniczne radiowych, radiotelefonicznych, radiolinowych i przewodowych środków łączności będących w wyposażeniu pododdziałów łączności pułku zmechanizowanego (czołgów). Wykorzystanie środków łączności wozów dowodzenia w systemie łączności pułku.

6. Taktyka wojsk inżynieryjnych — dla wszystkich kierunków studiów

Zadania zabezpieczenia inżynieryjnego działań bojowych. Inżynieryjna rozbudowa rejonu obrony batalionu piechoty (czołgów). Rodzaje zapór inżynieryjnych i sposoby ich ustawiania oraz pokonywania. Rodzaje i budowa min przeciw piechocie i czołgom wojsk własnych.

Rodzaje i organizacja przepraw. Zasady wykorzystania w natarciu i obronie pododdziałów inżynieryjnych.

Ponadto dla kierunku wojsk inżynieryjnych

Zadania wojsk inżynieryjnych w działaniach bojowych i zasady ich użycia.

Sposoby wykonywania przejść w zaporach minowych. Budowa przepraw desantowych, promowych i mostowych. Przygotowanie oraz utrzymanie dróg marszu i manewru. Budowa zapór inżynieryjnych w obronie. Minowanie manewrowe. Rozpoznanie inżynieryjne przeszkód wodnych, zapór inżynieryjnych i obiektów drogowych. Pododdziały specjalistyczne wojsk inżynieryjnych i ich przeznaczenie.

Możliwości bojowe kompanii saperów pułku zmechanizowanego (czołgów) w natarciu i obronie.

Dane taktyczno-techniczne sprzętu inżynieryjnego i przeprowadzonego oraz środki maskujące będące w wyposażeniu pododdziałów inżynieryjnych.

7. Taktyka wojsk chemicznych — dla wszystkich kierunków studiów

Zasady organizacji rozpoznania skażeń w działaniach bojowych pododdziałów. Sposoby działania pododdziałów w terenie skażonym. Zasady wykorzystania indywidualnych i zbiorowych środków ochrony przed skażeniami oraz właściwości terenu, sprzętu bojowego i urządzeń inżynieryjnych. Organizacja likwidacji skażeń w działaniach bojowych batalionu piechoty (czołgów).

Określanie parametrów wybuchów jądrowych, środki przenoszenia broni jądrowej. Jednostki pomiaru promieniowania jonizującego. Choroba popromienna. Sposoby ochrony przed skażeniami promieniotwórczymi.

Klasyfikacja bojowych środków trujących i ich właściwości. Środki dymne i zapalające pododdziałów.

Zabiegi sanitarne i specjalne, ich rodzaje, środki i sposoby przeprowadzania.

Ponadto dla kierunku wojsk chemicznych

Zakres pracy i obowiązków dowódców pododdziałów chemicznych podczas organizacji zabezpieczenia chemicznego działań bojowych. Zasady wykorzystania i działania pododdziałów wojsk chemicznych. Możliwości bojowe plutonu i kompanii chemicznej.

Dane taktyczno-techniczne podstawowych środków i sprzętu chemicznego będącego w wyposażeniu plutonu chemicznego pułku zmechanizowanego (czołgów).

Fizyczne podstawy, zasady budowy i działania amunicji jądrowej.

8. Taktyka tyłów wojsk lądowych — dla wszystkich kierunków studiów

Podstawowe pojęcia i definicje dotyczące tyłów wojsk lądowych. Ogólne zasady zaopatrywania batalionu piechoty (czołgów) w marszu i natarciu. Ogólne zasady dowozu środków materiałowych na szczeblach taktycznych w działaniach bojowych. Wielkość i urzutowanie zapasów materiałowych w batalionie piechoty (czołgów). Zużycie środków materiałowych w batalionie piechoty (czołgów) w działaniach bojowych.

Ogólne zasady zabezpieczenia medycznego wojsk w działaniach bojowych. Rodzaje pomocy medycznej udzielanej do szczebla batalionu włącznie. Przeprowadzanie ewakuacji rannych i chorych w batalionie piechoty (czołgów) w działaniach bojowych.

Struktura organizacyjna pododdziałów tyłowych batalionu piechoty (czołgów) i ich zadania w walce.

Ponadto dla kierunku ogólnokwatermistrzowskiego i komunikacji wojskowej

Wpływ warunków organizacji i prowadzenia działań bojowych przez batalion piechoty (czołgów) na zużycie środków materiałowych oraz na wielkość strat sanitarnych. Wielkość i charakter strat sanitarnych w batalionie piechoty (czołgów). Możliwości w zakresie udzielania pomocy medycznej oraz ewakuacji rannych i chorych na szczeblu batalionu.

Ugrupowanie i rozmieszczenie pododdziałów tyłowych batalionu piechoty (czołgów) w działaniach bojowych.

Jednostki kalkulacyjno-operacyjne podstawowych środków materiałowych.

9. Technika wojskowa i zabezpieczenie techniczne wojsk lądowych — dla wszystkich kierunków studiów

Zasadnicze pojęcia i definicje dotyczące zabezpieczenia techniczno-specjalnego.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne uzbrojenia i sprzętu technicznego występującego w batalionie piechoty (czołgów).

Zasady działania elementów pionu technicznego batalionu piechoty (czołgów) w podstawowych rodzajach działań bojowych.

Wykorzystanie w walce urządzeń noktowizyjnych i laserowych, zwłaszcza zaś umieszczonych na wozach bojowych.

C. EGZAMIN Z TAKTYKI — na kierunki studiów na Wydziale Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Kraju

1. Taktyka wojsk lotniczych — dla kierunku wojsk lotniczych

Rodzaje lotnictwa frontowego (LM, LMB, LR, LT, L pomocnicze) i ich przeznaczenie. Rodzaje lotnictwa wojsk lądowych (LSz, LT, LR, L pomocnicze) i ich przeznaczenie.

Struktura organizacyjna eskadry lotnictwa (śmigłowców).

Charakterystyka stopni gotowości bojowej i orientacyjne czasy przechodzenia do poszczególnych stopni gotowości bojowej pododdziałów różnych rodzajów lotnictwa.

Sposoby działań bojowych poszczególnych rodzajów lotnictwa.

Ugrupowania bojowe pododdziałów LM, LMB, śmigłowców transportowych i bojowych.

Walka powietrzna pojedynczego samolotu, pary i klucza LM.

Atakowanie obiektów naziemnych przez parę, klucz i eskadrę LMB (sposoby atakowania, stosowane manewry).

Rodzaje rozpoznania powietrznego oraz sposoby rozpoznania obiektów punktowych i liniowych przez pojedynczy samolot i parę LR.

Zwalczanie obiektów naziemnych przez pododdziały śmigłowców bojowych (sposoby atakowania, stosowane manewry).

Przygotowanie pododdziału lotnictwa do wykonania zadania bojowego (lotu bojowego).

Zasady nawigowania samolotów i śmigłowców. Wybór trasy lotu. Określenie warunków lotu. Wybór środków rażenia i zasady ich użycia. Charakterystyka środków łączności (radiowej, radioliniowej i przewodowej) oraz środków radiotechnicznego ubezpieczenia lotów rozmieszczonych na lotnisku i wykorzystywanych w działaniach pododdziału lotnictwa.

Znaki i skróty taktyczne oraz umiejętność naniesienia sytuacji taktycznej na mapę, w tym również decyzji dowódcy eskadry o wykonaniu zadania bojowego.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne samolotów, śmigłowców i naziemnych środków obrony przeciwlotniczej armii USA, RFN i WB oraz zasady ich użycia. Charakterystyka podstawowych obiektów naziemnych nieprzyjaciela zwalczanych przez własne samoloty i śmigłowce (środki przenoszenia broni jądrowej, artyleria, środki pancerne).

Podstawowe dane taktyczno-techniczne samolotów i śmigłowców Wojska Polskiego, ich charakterystyka, ze szczególnym uwzględnieniem uzbrojenia.

2. Taktyka wojsk obrony powietrznej kraju — dla kierunku wojsk obrony powietrznej kraju

Przeznaczenie i zadania wykonywane przez lotnictwo myśliwskie OPK. Właściwości bojowe lotnictwa myśliwskiego, zasady bazowania oraz rozmieszczenia pododdziałów i sprzętu na lotnisku. Charakterystyka stopni gotowości bojowej lotnictwa myśliwskiego, sposobów działań bojowych oraz zasady dowodzenia lotnictwem myśliwskim.

Przeznaczenie i zadania wojsk raketowych w systemie OPK. Ogólna charakterystyka i właściwości bojowe przeciwlotniczych zestawów wojsk raketowych OPK. Przeznaczenie, zadania, organizacja, wyposażenie, ugrupowanie i możliwości bojowe dywizjonu raketowego OPK. Charakterystyka stopni gotowości bojowej wojsk raketowych OPK.

Przeznaczenie i zadania wojsk radiotechnicznych OPK. Przeznaczenie, zadania, wyposażenie, ugrupowanie i możliwości bojowe kompanii radiotechnicznej OPK. Możliwości sprzętu radiolokacyjnego oraz zautomatyzowanych systemów dowodzenia szczebla taktycznego. Zasady sporządzania meldunków o sytuacji powietrznej i jej zobrazowanie na stanowiskach dowodzenia. Charakterystyka informacji radiolokacyjnej o obiektach powietrznych, jej podział z punktu widzenia potrzeb dowodzenia wojskami OPK na szczeblu taktycznym.

Przeznaczenie i zadania pododdziałów rozpoznania i przeciwdziałania radioelektronicznego OPK. Wyposażenie pododdziałów rozpoznania i przeciwdziałania radioelektronicznego OPK.

Podstawowe pojęcia z zakresu nawigacji lotniczej. Sposoby nawigowania statków powietrznych. Ogólne wiadomości o systemach nawigacyjnych.

Dane taktyczno-techniczne samolotów myśliwskich oraz charakterystyka ich uzbrojenia, przeciwlotniczych zestawów raketowych, podstawowego sprzętu radiolokacyjnego i zautomatyzowanego systemu dowodzenia, sprzętu rozpoznania radioelektronicznego i walki radioelektronicznej, środków łączności radiowej i przewodowej oraz radiotechnicznego ubezpieczenia lotów, będących w wyposażeniu pododdziałów i oddziałów wojsk OPK.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne zasadniczych środków napadu powietrznego armii USA, RFN i WB oraz ich możliwości przestrzenne.

3. Taktyka tyłów Wojsk Lotniczych i Wojsk Obrony Powietrznej Kraju — dla kierunku zabezpieczenia wojsk lotniczych i obrony powietrznej kraju

Cel i treść zabezpieczenia tyłowego WL i OPK. Pododdziały i służby tyłowe pułku lotniczego oraz oddziałów wojsk OPK, ich przeznaczenie i zadania. Zasady osiągania wyższych stanów gotowości bojowej przez służby i pododdziały tyłowe.

Cel i treść zabezpieczenia materiałowego. Jednostki obliczeniowe (miary) i współczynniki stosowane w kalkulacjach materiałowych. Przebieg procesu zaopatrywania eskadry lotniczej (pododdziału wojsk raketowych i radiotechnicznych OPK) w należne i potrzebne środki materiałowe.

Cel i treść zabezpieczenia technicznego. Zasady zabezpieczenia technicznego samolotów, sprzętu bojowego i pojazdów mechanicznych. Zakres i zasady obsługi technicznych w eskadrze lotniczej i służbie samochodowej.

Cel i treść zabezpieczenia medycznego. Zakres i zasady udzielania pomocy medycznej porażonym i chorym. Cel i treść zabezpieczenia sanitarnohigienicznego i przeciwepidemiologicznego.

Zabezpieczenie lotniskowo-techniczne. Organizacja obsługi lotniskowo-technicznej eskadry. Przeznaczenie i zadania rzutu naziemnego zabezpieczenia pułku lotniczego (czołówki zaopatrzenia). Zasady formowania rzutów (czołówek).

Obowiązki osób funkcyjnych kolumny samochodowej. Prędkość marszu pojedynczych samochodów i kolumn samochodowych. Zależność prędkości od pory roku, doby, klasy dróg i ładunku.

Zasady przewozu mps, amunicji, sprzętu technicznego, gazów sprężonych i sprzętu kwatermistrzowskiego.

Lotnisko i jego podstawowe elementy. Znaczenie i zadania maskowania obiektów na lotnisku. Zasady obrony i ochrony lotnisk.

Dane taktyczno-techniczne oraz charakterystyka sprzętu i urządzeń technicznych będących w wyposażeniu służb i pododdziałów tyłowych WL i OPK.

Dane taktyczno-techniczne podstawowych typów samolotów, śmigłowców oraz ich uzbrojenie.

Dane taktyczno-techniczne przeciwlotniczych zestawów raketowych, stacji radiolokacyjnych, środków łączności radiowej, przewodowej oraz radiotechnicznego ubezpieczenia lotów, będących w wyposażeniu pododdziałów WL i OPK.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne samolotów i śmigłowców bojowych państw zachodnich.

4. Taktyka ogólna — dla wszystkich kierunków studiów

Charakterystyka współczesnej walki oraz środki i sposoby jej prowadzenia. Skład i przeznaczenie wojsk lądowych.

Podstawowe pojęcia taktyczne i ich definicje (marsz, natarcie, obrona).

Organizacja i prowadzenie działań bojowych przez batalion piechoty (czołgów). Znaki i skróty taktyczne.

Określenie parametrów wybuchów jądrowych, środki przenoszenia broni jądrowej. Jednostki pomiaru promieniowania jonizującego. Choroba popromienna. Sposoby ochrony przed skażeniami promieniotwórczymi.

Klasyfikacja bojowych środków trujących i ich właściwości.

Zabiegi sanitarne i specjalne, ich rodzaje, środki i sposoby przeprowadzania.

D. SPRAWDZIANY — dla wszystkich kierunków studiów na Wydziale WŁąd. oraz Wydz. WL i OPK

1. Historia wojskowa

Walki Polaków z najazdem feudałów niemieckich i Zakonu Krzyżackiego: bitwa pod Cedynią (972 r.), Głogowem (1109 r.), Płowcami (1331 r.) i Grunwaldem (1410 r.).

Walki wojsk polskich z najazdami szwedzkimi i tureckimi w XVII w., bitwa pod Kircholmem (1605 r.), Chocimiem (1673 r.) i Wiedniem (1683 r.).

Walki narodu polskiego o niepodległość w okresie zaborów: w powstaniu kościuszkowskim 1794 r. (Raclawice), w powstaniu listopadowym 1830—1831 r. (Grochów, Ostrołęka), w powstaniu styczniowym 1863 r. (Chruślina, Kobylanka).

Udział polskich oddziałów wojskowych w Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Tendencje i kierunki rozwoju polskiej myśli wojskowej w okresie XX-lecia międzywojennego.

Wojna obronna narodu polskiego w 1939 r.: przyczyny wybuchu wojny, siły zbrojne i plany stron oraz charakterystyka przebiegu działań.

Walka narodów radzieckich z agresją Niemiec hitlerowskich w Wielkiej Wojnie Narodowej (1941—1945 r.): plany stron, ogólna charakterystyka ważniejszych operacji: pod Moskwą, Kurskiem, na Białorusi, ziemiach polskich i obszarach III Rzeszy.

Polski ruch oporu w walce z okupantem hitlerowskim: organizacje zbrojne, formy działań i ważniejsze bitwy.

Organizacja i działanie Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie (Narwik, Tobruk, Monte Cassino, Falaise, Arnhem).

Narodziny i organizacja LWP. Charakterystyka i ocena walk: pod Lenino i nad środkową Wisłą, udział w wyzwoleniu Warszawy i Pomorza Zachodniego, w przełamaniu Wału Pomorskiego i operacji berlińskiej.

Wkład narodu polskiego w rozgromienie Niemiec hitlerowskich. Udział LWP w umacnianiu władzy ludowej oraz w realizacji przemian społeczno-politycznych w kraju.

Polityczne i wojskowe aspekty wojen lokalnych po drugiej wojnie światowej: wojna koreańska (1950—1953 r.), interwencja zbrojna Stanów Zjednoczonych A.P. w Wietnamie (1957—1975 r.), wojny izraelsko-arabskie (1948—1975 r.), inne konflikty zbrojne.

2. Topografia wojskowa

Teren, jego rodzaje, charakterystyka i wpływ na działania bojowe. Właściwości taktyczne terenu, sposoby jego rozpoznania i oceny. Możliwości zmiany warunków terenowych powstałych w wyniku użycia broni jądrowej.

Istota orientacji topograficznej. Orientacja w terenie z mapą i bez mapy. Azymuty, ich rodzaje i przeznaczenie. Podstawowe sposoby dokonywania pomiarów terenowych: azymutów, odległości, wysokości przedmiotów terenowych.

Mapy wojskowe, ich klasyfikacja i nomenklatura. Rodzaje map topograficznych, układy i rodzaje współrzędnych, rzeźba i pokrycie terenu, rodzaje znaków umownych. Opis pozaramkowy. Nomenklatura map topograficznych, zasady doboru, klejenia i uwypuklania map.

3. Język rosyjski

Kandydat powinien posiadać następującą znajomość języka rosyjskiego:

a) rozumieć krótkie wykłady i dyskusje o średnim stopniu trudności językowej na temat życia codziennego i tematy związane z zawodem

wojskowym, rozumieć otrzymane rozkazy, polecenia itp. sformułowane ustnie w prostej formie językowej, umieć wypowiadać się na tematy związane z zawodem (uzbrojenie i wyposażenie, podstawowe działania taktyczne), wydawać rozkazy i polecenia oraz składać meldunki w prostej formie językowej, stosować zwroty wojskowe;

b) umieć: czytać ze zrozumieniem teksty o znanej tematyce, tłumaczyć na język polski bez słownika nieznane teksty o średnim stopniu trudności, zawierające terminologię wojskową, tłumaczyć na język rosyjski z ewentualnym korzystaniem ze słownika, posiadać praktyczną znajomość zasad ortografii i gramatyki.

4. Szkolenie fizyczne

Pływanie na dystansie 50 m. Bieg na czas na dystansie 1000 m. Podciąganie się na drążku.

V. LITERATURA

1. Wiedza społeczno-polityczna

- Instrukcja Komitetu Centralnego PZPR „O zadaniach, kompetencjach i strukturze organów partyjno-politycznych oraz organizacji partyjnych sił zbrojnych PRL”.
- Zasady organizacji i prowadzenia pracy partyjno-politycznej na szczeblu taktycznym w warunkach bojowych. GZP WP, 1967.
- Leninowska teoria rewolucji socjalistycznej. Warszawa 1979.
- K. Marks i F. Engels, Manifest partii komunistycznej. Dzieła t. IV, Warszawa 1962.
- J. Muszyński, Teoria naukowego komunizmu a współczesność. Warszawa 1985.
- J. Pawłowicz, Drogi walki o rewolucję socjalistyczną. Warszawa 1978.
- J. Muszyński, Oblicza współczesności. Warszawa 1983.
- A. Dobieszewski, Zarys leninowskiej nauki o partii. Warszawa 1979.
- B. Syzdek, Początki rewolucji socjalistycznej w Polsce. Warszawa 1977.
- A. Czubiński, Polski ruch robotniczy (zarys historii), s. 234—561.
- T. Iwiński, Współczesny neokolonializm. Warszawa 1979.
- A. Czubiński, Komunistyczna Partia Polski (1918—1938). Warszawa 1985.
- Aktualne zagadnienia społeczno-polityczne poruszane w prasie codziennej i tygodnikach społeczno-politycznych.

2. Taktyka

a) Dla kierunków studiów na Wydziale Wojsk Lądowych:

- Regulamin walki wojsk lądowych sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, część I (dywizja — pułk). Szkol. 363/85.
- Regulamin walki wojsk lądowych sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, część II (batalion—kompania). Szkol. 254/65.
- Regulamin sztabów (tymczasowy). Szt. Gen. 1108/83.
- Zbiór umówionych znaków taktycznych i skrótów. Szt. Gen. 405/67.
- Kompendium sił zbrojnych państw NATO. Szt. Gen. 1200/85.
- Organizacja i prowadzenie rozpoznania na szczeblach taktycznych. Szt. Gen. 582/71.
- Użycie wojsk raketowych i artylerii w walce i operacji. Art. 612/77.

- Obrona przeciwlotnicza, cz. I, II, III. Wojska OPL 33/64, 37/65, 72/70.
- Organizacja łączności na szczeblach taktycznych (batalion, pułk, dywizja). Łącz. 358/68.
- Instrukcja saperska dla wszystkich rodzajów wojsk. Inż. 110/59.
- Obrona pododdziałów przed bronią masowego rażenia w działaniach bojowych. Chem. 277/78.
- Gospodarka i zabezpieczenie tyłowe, cz. III. Szt. Kwat. 102/84.
Literaturę uzupełniającą stanowią obowiązujące instrukcje i regulaminy rodzajów wojsk i służb oraz instrukcje dotyczące budowy i użytkowania sprzętu bojowego i technicznego będącego w wyposażeniu pułku zmechanizowanego (czołgów).

b) Dla kierunków studiów na Wydziale Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Kraju:

- Tymczasowy regulamin lotnictwa frontowego (pułk — załoga). DWL/wew. 109/80.
- Taktyka lotnictwa wojsk lądowych. Lot. 2196/82.
- Informator taktyczny oficera wojsk lotniczych. DWL/wew. 1066/80.
- Regulamin walki lotnictwa myśliwskiego OPK (pułk — załoga). OPK 847/80.
- Regulamin walki wojsk raketowych OPK. OPK 843/80.
- Taktyka wojsk raketowych wojsk OPK. OPK 932/83.
- Taktyka wojsk radiotechnicznych wojsk OPK. OPK 643/75.
- Zabezpieczenie tyłowe działań bojowych plm OPK. OPK 768/78.
- Zabezpieczenie tyłowe działań bojowych jednostek radiotechnicznych wojsk OPK. OPK 792/78.
- Zabezpieczenie tyłowe działań bojowych jednostek raketowych wojsk OPK. OPK 791/78.
- Regulamin walki wojsk lądowych sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej cz. II (batalion — kompania). Szkol. 259/65.
- Zbiór umówionych znaków taktycznych i skrótów. Szt. Gen. 405/67.
- Kompendium sił zbrojnych państw NATO. Szt. Gen. 1200/85.
- Obrona pododdziałów przed bronią masowego rażenia w działaniach bojowych. Chem. 277/78.
Literaturę uzupełniającą stanowią aktualne instrukcje specjalistyczne oraz charakterystyki techniczno-bojowe samolotów i śmigłowców.

3. Historia wojskowa

- Historia sztuki wojennej do roku 1939 (tom I) oraz Historia sztuki wojennej 1939—1945 (pod redakcją P. A. Rotmistrowa). MON, Warszawa 1967.
- E. Kozłowski, M. Wrzosek, Dzieje oręża polskiego 1794—1938. MON, Warszawa 1973.
- T. Nowak, J. Wimmer, Dzieje oręża polskiego do roku 1793. MON, Warszawa 1968.
- L. Ratajczyk, Historia wojskowości. MON, Warszawa 1980.
- J. Sikorski, Zarys historii wojskowości powszechnej do końca XIX w. MON, Warszawa 1975.

- Zbiorowe: Polski czyn zbrojny — Wojna obronna Polski 1939 r. MON, Warszawa 1979.
- Zbiorowe: Polski czyn zbrojny — Walki formacji polskich na Zachodzie 1939—1945. MON, Warszawa 1981.
- Zbiorowe: Polski czyn zbrojny — Ludowe Wojsko Polskie 1943—1945. MON, Warszawa 1973.
- Z dziejów wojny wyzwoleniczej narodu polskiego 1939—1945. GZP WP, Warszawa 1960.

4. Topografia wojskowa

- Terenoznawstwo. MON, Warszawa 1965.
- S. Koziej, W. Łaski, R. Sznajder, Teren i taktyka. MON, Warszawa 1980.

5. Język rosyjski

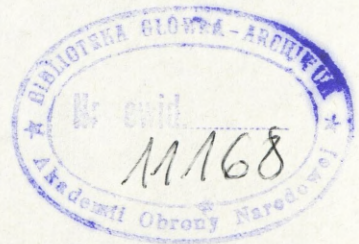
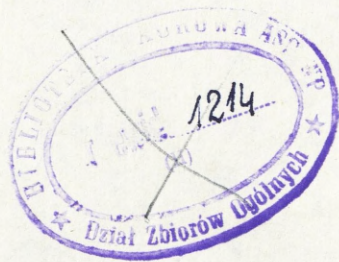
- O. Spirydonowicz, Podręcznik języka rosyjskiego dla wyższych szkół wojskowych. MON 1973.
- K. Górski, Język rosyjski dla wyższych szkół oficerskich. MON 1980.

SPIS TREŚCI

	Str.
I. INFORMACJA OGÓLNA	3
II. WARUNKI PRZYJĘCIA I ZASADY KWALIFIKOWANIA KANDYDATÓW NA STUDIA DYPLOMOWE W ASG WP	8
1. Warunki przyjęcia kandydatów na studia	8
2. Zasady kwalifikowania kandydatów na studia	9
III. ORGANIZACJA I PRZEBIEG STUDIÓW DYPLOMOWYCH W ASG WP	11
IV. ZAKRES EGZAMINÓW I SPRAWDZIANÓW	24
A. EGZAMIN Z WIEDZY SPOŁECZNO-POLITYCZNEJ — dla wszystkich kierunków studiów Wydz. Wład. oraz Wydz. WL i OPK	24
B. EGZAMIN Z TAKTYKI — na kierunki studiów Wydziału Wojsk Lądowych	25
1. Taktyka ogólna	25
2. Rozpoznanie wojskowe i armie obce	26
3. Taktyka wojsk raketowych i artylerii	26
4. Taktyka wojsk obrony przeciwlotniczej	27
5. Taktyka wojsk łączności	27
6. Taktyka wojsk inżynieryjnych	28
7. Taktyka wojsk chemicznych	28
8. Taktyka tyłów wojsk lądowych	29
9. Technika wojskowa i zabezpieczenie techniczne wojsk lądowych	29
C. EGZAMIN Z TAKTYKI — na kierunki studiów Wydziału Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Kraju	30
1. Taktyka wojsk lotniczych — dla kierunku wojsk lotniczych	30
2. Taktyka wojsk obrony powietrznej kraju — dla kierunku wojsk obrony powietrznej kraju	30
3. Taktyka tyłów Wojsk Lotniczych i Wojsk Obrony Powietrznej Kraju — dla kierunku zabezpieczenie wojsk lotniczych i obrony powietrznej kraju	31
4. Taktyka ogólna — dla wszystkich kierunków studiów	32
D. SPRAWDZIANY — dla wszystkich kierunków studiów Wydz. Wład. oraz Wydz. WL i OPK	32
1. Historia wojskowa	32
2. Topografia wojskowa	33
3. Język rosyjski	33
4. Szkolenie fizyczne	34

V. LITERATURA	35
1. Wiedza społeczno-polityczna	35
2. Taktyka	35
a. Dla kierunków studiów na Wydziale Wojsk Lądowych	35
b. Dla kierunków studiów na Wydziale Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Kraju	36
3. Historia wojskowa	36
4. Topografia wojskowa	37
5. Język rosyjski	37

Druk. ASG WP, OXV-10256, zam. 404 z dn. 20.02.86 r.